

malícia i/o frivolitat

A l'editorial sobre la Font Picant del número d'octubre de 2010 de la revista *font*s del Centre d'Estudis Argentonins podem llegir-hi: "Davant una *maniobra* urbanística *especulativa*, l'ajuntament arribà a un acord amb els propietaris i, malgrat a un *preu abusiu*, el 2002, aconsegueix la propietat de la font".

Fem servir el *Diccionari de la Llengua Catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans:

Maniobra: sèrie d'accions, de diligències, etc., que es fan per aconseguir un fi (sovint en un sentit desfavorable).

Especulativa: que implica especular, és a dir, comprar o vendre comptant aprofitar-se d'una fluctuació en el preu per lucrar-se.

Preu: quantitat de diners o de mercaderia que cal donar a canvi de l'obtenció d'alguna cosa.

Preu just: valor que, en un procés d'expropiació forçosa, es fixa per un bé i que correspon al seu valor real.

Abusiu: que constitueix un abús, és a dir, aprofitar-se amb excés d'alguna cosa.

Permuta: canvi d'una cosa que hom posseeix ..., per una altra.

Falsedat: afirmació falsa, que no és veritat per error o per engany.

Frivolitat: donar importància a les coses vanes, fútils.

Malícia: inclinació a fer el mal; propensió a pensar mal.

Negociació: discutir o tractar d'alguna cosa amb algú per tal d'arribar a un acord.

Rigor: exactitud extrema.

Professionalitat: exercir una activitat amb gran competència.

Excel·lència: qualitat d'excel·lent, de sobrepassar tots els altres en bones qualitats o en accions laudables.

Competència: fet d'entendre pregonament d'una matèria.

Efectivament, el 2002 l'ajuntament va aconseguir la propietat de la Font Picant, després de molts anys de ser reivindicada pel poble. Però no a través de cap *maniobra* sinó mitjançant una *negociació*. I encara menys *especulativa* ja que en cap cas hi va haver cap aprofitament de la fluctuació del preu per lucrar-se. Hi va haver una *negociació* que va portar a una *permuta* feta a un *preu just*, com varen certificar els tècnics i els serveis jurídics municipals i la Generalitat de Catalunya, de la qual es requeria el permís específic per poder fer-la i, així, es pot consultar a l'expedient corresponent. No hi va haver, doncs, cap *preu abusiu*.

És difícil, doncs, dir més *falsedats* amb tan poques paraules. I això només es pot explicar perquè s'ha fet amb *malícia* i/o amb *frivolitat*. Tot plegat és molt greu, però encara ho és més si es fa des de l'editorial d'una revista d'un centre d'estudis que se suposa que es guia (o s'hauria de guiar) pel *rigor*, la *professionalitat*, la *competència* i l'*excel·lència*.

Antoni Soy

Alcalde d'Argentona des de mitjan de 1999 a finals de 2006

Contestació

ni malícia ni frivolitat, sinó debat, informació i aclariment

Ens sentim honorats d'haver rebut la carta del nostre consoci Antoni Soy que reproduïm. Vol dir, d'entrada que algú es llegeix amb atenció no només els editorials sinó la revista. I això ens afaïga i ens fa sentir útils a la col·lectivitat: motiu essencial de *font*s en el seu sentit de ser i existir com a publicació periòdica. I no només això, sinó que davant la possible inexactitud de la informació que

s'hi donava sobre la manera com la Font Picant va passar a mans del poble, ha generat una resposta que vol ser aclaridora. I ho fa servint-se d'un didacticisme envejable que li ha permès una esplèndida dissertació sobre semàntica i el valor polisèmic de les paraules. Tant de les contingudes en l'editorial com d'aquelles que fa servir en la seva argumentació per desmentir dues apreciacions/valoracions

que es desprenen de l'escrit de la revista.

En aquest sentit, voldríem aclarir primer que quan s'hi deia: "Davant una *maniobra* urbanística *especulativa*" ens referíem clarament als propietaris i als diferents consistoris anteriors al presidit per Soy que, tal com aclareix Jordi Pinart en un article publicat també en aquest número, van posar en perill les condicions favorables de recuperar l'espai de la Font Picant. Pel que fa a l'expressió "maniobra (sovint en un sentit desfavorable)" no necessàriament ho han de ser sempre, se'n fan moltes de maniobres a favor del bé comú.

No volem ni hem volgut mai tenir la raó absoluta. Tot el que es publica en la revista, editorials o col·laboracions signades, és valorable, opinable i, si cal, corregible. Per tant, benvingudes siguin les aportacions i precisions que puguin fer els nostres lectors. Que el senyor Soy tingui per segur que sempre ens ha guiat la voluntat de:

- ser rigorosos, precisos i exactes i, quan no ha estat així, no ens fa res rectificar.
- cercar la professionalitat des d'una dedicació que mai no ha pogut ser professional (amb tot el que això comporta de mancances).
- practicar la competència (no hem aspirat mai a ser propagadors de malidicències ni descredits).
- perseguir l'excel·lència, sent conscients sempre de les nostres múltiples limitacions.

Sobre el cost "abusiu" de la permuta que va dur a terme el consistori presidit pel senyor Soy és, evidentment, tema opinable. Sobretot quan es té tota la informació. El Sr. Pinart n'explica tots els antecedents, d'ençà l'any 1976 i de com dos alcaldes, els Srs. Canal i Casabella van estar a punt de malbaratar el patrimoni del poble per una negociació

especulativa per part dels propietaris. Per la nostra part hem pogut saber quin va ser el cost dels dos solars edificables de can Sirés que, en acord de Ple de 1 de març de 2002, l'ajuntament va cedir en permuta al propietari Jover a canvi de set parcel·les que actualment ocupa la Font Picant, que tenien la qualificació de sòl forestal no urbanitzable i que van ser valorades en 606.144,92 €. Atès que aquells tenien més valor que aquestes, els Jover van abonar a l'ajuntament 180.000 € en efectiu. Un cop tenint tota la informació, cal que els nostres lectors valorin si la gestió va ser la correcta o la millor amb els condicionants negociadors que existien aleshores.

De tot plegat, ens hem de sentir satisfets que el nostre ajuntament actués de la manera més correcta possible. A parer dels membres que el formaven l'equip de govern i de tothom qui al poble hi va estar d'acord. Ara bé, això no resta importància que altres convilatans poguessin pensar que el cost de tot plegat va ser "abusiu". I de nou, agafem l'expressió en el context en què es volia situar en l'editorial: era o no era abusi en funció del pacte a què van arribar la propietat i l'ajuntament. Aquest només acceptava amb bon criteri –tot i que sempre és opinable– la possibilitat de fer una permuta que lícitament pensava que era la més òptima per als interessos del comú dels argentonins. Tot i que, paradoxalment, en l'informe de valoració del Consell Comarcal, el tècnic la sobravalorava per la possibilitat que en un futur es pogués modificar la qualificació de forestal per urbanitzable. D'altra banda, un informe extern fixava la valoració justa en 60.000 € menys.

Caldria, per fer honor al títol d'aquest escrit, que els Srs. Canal i Casabella també hi diguessin la seva. Les pàgines de *fonts* resten obertes, com sempre ha estat, al diàleg i al contrast de parers.

FEU-VOS SOCI DEL
CENTRE D'ESTUDIS, ARA!
Empleneu aquesta butlleta
amb les vostres dades

Nom i cognoms _____

Adreça _____

Població _____ C. Postal _____

Telèfon _____ Any de naixement _____

Marqueu la modalitat de soci que escolliu:

- ☐ Normal: 24 € per any ☐ Quota reduïda d'estudiants i pensionistes: 15 € per any
☐ Soci protector: ☐ 50 € per any Soci anunciant: ☐ 50 € per any

Domiciliació bancària pel cobrament de la quota:

Banc o caixa: _____ Codi compte corrent (C.C.C.): _____

Data: _____ de _____ de _____

CENTRE D'ESTUDIS ARGENTONINS JAUME CLAVELL

Signatura:

(Lliureu aquesta butlleta a la seu de l'entitat o a qualsevol membre de la junta Coordinadora).